

Μια αυξανόμενη περίεργη ανησυχία που σιγά - σιγά κατέληγε σε αγωνία, και ένα απροσδιόριστο κρύο τρέμουλο έκαναν το σώμα μου να συσπάται σε πολλά σημεία και να νιώθω πόνο λες σαν από διάφορες ανυπόφορες κράμπες.

Τέσσερις σχεδόν μέρες είχαν περάσει.... Ο Ουριήλ, όπως ο ίδιος είχε αποκαλύψει το όνομα του, είχε κάνει σαφές πως μπορούσε να με "συναντήσει" οποιαδήποτε χρονική στιγμή, μέρα ή νύχτα, χωρίς όμως να έχω και εγώ αυτή την δυνατότητα !

Οι ώρες ένιωθα πως σέρνονταν βασανιστικά, πως ο χρόνος είχε σχεδόν κολλήσει... Τα αμέτρητα και αναπάντητα ερωτήματα που κάθε λεπτό - και όσο περνούσε ο χρόνος γεννούσε όλο και περισσότερα ο εγκέφαλος μου, - με έκαναν να χάνω κάθε συναισθηματική / ψυχική ισορροπία, και αντίθετα να με έχει καταλάβει μια χαώδης ζοφερή αγωνία...

Περπατούσα αργά στο ίσιωμα με τις καρδιές.. σκάβοντας με τα πέδιλα μου το χώμα, όταν η αίσθηση πως κάποιος ερχόταν πίσω μου με έκανε να γυρίσω απότομα το κεφάλι.... Όμως η ιδέα μου ήταν,.. κανείς δεν υπήρχε να με ακολουθεί.....

Χιλιάδες περίεργες σκέψεις, ασύλληπτες πολλές φορές, γελοίες ίσως, τρελές, διάφορες , μπερδεμένες, άλλοτε βασανιστικές, άλλοτε τρομακτικές και άλυτες, άλλοτε ..εύθυμες.... προλόγιζαν...

τα ψυχικά μου όρια

!.... Όμως ένα και μοναδικό

ήταν το μεγάλο

βασικό και βασανιστικό Ερώτημα που με είχε κυριεύσει

μετά την απίστευτη και αναπάντεχη συνάντηση με τον Ουριήλ ! ...

Τελικά ποιός Θεός έφτιαξε τον κόσμο που ζούμε ?

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως Όλα διέπονται από κάποια λογική, και η λογική υποδηλώνει την ύπαρξη κάποιου Νου !.... Και ο Νους φυσικά σε κάποιον ανήκει !..... Και πάλι

ανατρέχω στα λόγια του Ουριήλ και στην ύπαρξη του ενός παντοκράτορα Πατέρα - Θεού / Πρώτου και αυτογέννητου, - όπως μου είπε - που όμως δεν συνδέεται σε κανένα σημείο, ούτε και έχει καμία απολύτως σχέση με τον άνθρωπο !!..

Εδώ ακριβώς αρχίζει να δυσκολεύεται ο εγκέφαλός μου

Μα τότε ΠΩΣ ???..... Τι στο καλό μάθαμε, τι στο καλό ξέρουμε και τι στο καλό πιστεύουμε λοιπόν ???.....

----- Ποιόν Θεό τελικά Πιστεύουμε ??... φώναξα αυθόρμητα και τόσο δυνατά ... που άκουσα τον αντίλαλο της φωνής μου να εκτονώνεται στον χώρο με τα δυσπρόσιτα φαράγγια και τις βουνοπλαγιές γύρω μου !...

Περίμενα με μεγάλη, ομολογώ, λαχτάρα και ανυπομονησία την επανεμφάνιση του Ουριήλ, για να του θέσω τα δεκάδες καυτά ερωτήματα που είχαν εν τω μεταξύ γεννηθεί και τριβέλιζαν το μυαλό μου και τη σκέψη μου. Την σκέψη μου που πάλι γύρισε στον Ερμή Τον Τρισμέγιστο και στα κείμενα του.....

ΕΡΜΗΣ Ο ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ - Λόγος Α Παρ. 8. "Και εγώ του είπα : Από που προέρχονται τα στοιχεία τούτα της φύσης ? Και εκείνος μου απάντησε ξανά.

Από τη θεία βούληση που έλαβε την μορφή του λόγου και είδε τον καλό κόσμο (του 1ου Θεού και της

1ης Δημιουργίας) και τον μιμήθηκε, δημιουργώντας κόσμο με τα δικά της στοιχεία και τα δικά της δημιουργήματα, τις ψυχές των ανθρώπων.

Άρα εδώ έχουμε την πληροφορία ενός Πρώτου / Βασιλιά Θεού, αλλά και ενός Δεύτερου / Δημιουργού Θεού ... του δημιουργού του ανθρώπου !.....

Εμφανίζεται δηλαδή αυτός ο Δεύτερος Νους / Θεός να μιμείται... να αρπάζει Ιερά στοιχεία από τον Πατέρα του για να " φτιάξει " την δική του παράνομη Δημιουργία !.....

Και αν ανατρέξουμε και πάλι στο απόκρυφο ευαγγέλιο του Ιωάννη, θα διαπιστώσουμε πως ο Ευαγγελιστής είναι πολύ επικριτικός μαζί του και μάλιστα τον κατηγορεί ευθέως πως " αυτοκλήθηκε

Θεός " :

["

αυτοκλήθηκε

λοιπόν Θεός και δεν εμπιστευόταν τον χώρο από όπου προήλθε "

].

Ενώ από τον ΕΡΜΗ ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟ Κεφ. 1 Παρ. 11. μαθαίνουμε : " Ο δε Δεύτερος Δημιουργός Νους, ο περικλείων τους επτά κύκλους και τις δίνες των ριζών τους, μαζί με τον λόγο έστρεψε τα δημιουργήματα του, κι αυτά άρχισαν να περιστρέφονται από μια αόριστη αρχή, προς ένα απέραντο τέλος "

".

Χωρίς να το καταλάβω πως κόντευε για τα καλά να πέσει το σκοτάδι, γύρισα στο μονοπάτι που θα με οδηγούσε στην μικρή καλύβα που με φιλοξενούσε, πριν χαθεί τελείως το φως και τα πράγματα θα γίνονταν πολύ δύσκολα για μένα....

Όταν ξαφνικά και επιτέλους, επανήλθε η ψυχική ισορροπία και ηρεμία, αντικρίζοντας απρ όσμενα - ως συνήθως - και πάλι το φωτεινό και γαλήνιο πρόσωπο του Ουριήλ, μερικά βήματα μπροστά μου, να με κοιτά επίμονα στα μάτια και να χαμογελά αινιγματικά !.....

----- Εδώ υπάρχει η απάντηση που ψάχνεις Νικόλαε !..... Και απλώνοντας το χέρι του μου πρότεινε ένα βαρύ, κοτσωμένο καφέ - χοντρό βιβλίο με κόκκινη πλατιά κορδέλα να κρέμεται περίπου στη μέση των εκατοντάδων σελίδων, όπως πρόχειρα διέκρινα από τον όγκο του, σημαδεύοντας όπως υπέθεσα, την σελίδα στην οποία υπήρχε, η απάντηση των ερωτημάτων μου !..... Πλησίασα - ομολογώ - διστακτικά αλλά με προφανή λαχτάρα... και το πήρα στα χέρια μου ! Με εξέπληξε προς στιγμήν το μεγάλο βάρος του, που δεν το περίμενα !.. Διάβασα φευγαλέα τον Τίτλο... " ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

"

με ανυπομονησία το άνοιξα ακριβώς στην σελίδα που ήταν "μαρκαρισμένη" με την φαρδιά κόκκινη κορδέλα...

ΚΕΦ. ΙΒ παρ. 3 "Και εφάνη άλλο σημείον εν τω ουρανώ, και ιδού, δράκων μέγας κόκκινος, έχων κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά...

Παρ. 9. Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφεις ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος, και ο Σατανάς, ο πλανών την οικουμένην όλην, ερρίφθη ει την γην".

Και σε αυτή ακριβώς την χρονική στιγμή, άκουσα την "γνωστή" ήρεμη και γλυκιά μπάσα φωνή του Ουριήλ.....

----- Με μεγάλη λύπη σου αποκαλύπτω λοιπόν - (αποφεύγοντας αυτή την φορά να προφέρει το όνομα μου) - πως ο Δημιουργός και άρχων του κόσμου τούτου είναι ο εκπεσών / κλέφτης

Εωσφόρος, μια υποδεέστερη σκοτεινή θεότητα που δεν του είναι δυνατόν να πράξει και μόνο το Αγαθό, επειδή μέσα του υπάρχει από καταβολής του και το κακό και άθλιο.....

Αυτός είναι ο πλαστογράφος

αυτόκλητος θεός, ο άρχων του κόσμου τούτου, που εν αγνοία τους οι περισσότεροι άνθρωποι λατρεύουν ως Θεό

!!.....

Γι αυτό σου λέγω πως

ο υλικός άνθρωπος

είναι δημιούργημα ενός κατώτερου θεού... το υλικό σώμα το οποίο είναι

δημιούργημα του άθλιου Εωσφόρου,

είναι στην πραγματικότητα η φυλακή

του πραγματικού

και αληθινού Ουράνιου Ανθρώπου.

Και το έγκλημα του τρισάθλιου και ανίκανου να μιμηθεί τον Αληθινό Κόσμο Εωσφόρου,

ολοκληρώνεται με την Αμνησία που επιβάλλει στον απαχθέντα δολίως και φυλακισμένο πλέον παρανόμως

Ουράνιο Άνθρωπο !!.....

Λυπάμαι !.....

Είναι γεγονός πως αυτά τα λόγια με συγκλόνισαν πολύ βαθιά πραγματικά !..... Όμως αντι να λυθύνε κατά κάποιο τρόπο τα καυτά ερωτήματα που με είχαν κυριεύσει, γεννήθηκαν αυτόματα ακόμα μεγαλύτερα, πιο πολύπλοκα, πιο ακατανόητα, πιο απίστευτα και πολλαπλάσια των πρώτων !.....

Το τεράστιο δίλλημα μου και η ανείπωτη αμηχανία μου, η απότομη πτώση μου στο χάος
κάθε σκέψης μου, φαίνεται πως έγιναν αμέσως αντιληπτά από τον Α
ρχάγγελο, που αμέσως
με πλησίασε και προς έκπληξη μου, πέρασε
αιφνιδιαστικά
το δεξί του χέρι στους ώμους μου -σχεδόν προστατευτικά - λέγοντας μου....

----- Μην ταραζέσαι τόσο λοιπόν και μην καταπίπτεις !..... Γιατί όταν γνωρίσεις την Όλην
Αλήθεια, και ελευθερωθείς από τα αισχρά και εγκληματικά παράνομα
δεσμά σου, τότε η Γαλήνη, η Ειρήνη, η Ηρεμία και η
Ευλογία της αιώνιας
Ευδαιμονί
του
ας
Αληθινού κόσμου που
στερείσαι και που πραγματικά
ανήκουν
σε κάθε Ουράνιο Άνθρωπο, τότε θα επιστρέψεις στον Αληθινό Κόσμο.
Τότε θα ανταμειφθείς και θα ζήσεις Την Αληθινή, Αιώνια,
Ουράνια Ζωή
που Σου Ανήκει, όπως και σε όλους τους ανθρώπους
που πλάνεψε δόλια ο Εωσφόρος (θεός), ο άρχων και δημιουργός του κόσμου τούτου
και ολοκλήρωσε το βαρύ έγκλημα επιβάλλοντας
την αμνησία !!....
Αυτό δεν θα το ξεχάσεις Ποτέ !!...

Και τα τελευταία αυτά λόγια του ακούγονταν τόσο έντονα και τόσο οργισμένα.... η μορφή
του είχε τόσο αλλάξει ξαφνικά... είχε σκληρύνει τόσο πολύ... είχε γίνει τόσο έντονα μ
φωτεινή
α και τρομακτική, που με κατέλαβε μεγάλος φόβος και δέος, φέρνοντας ασυναισθητα τα
χέρια μου καλύπτοντας το πρόσωπό μου.....

Συνεχίζεται.....